реорганізацією діяльності на основі формування міжфірмових інтегрованих технологічних ланцюгів, які з ланцюжків поставки перетворилися на глобальні ланцюжки створення вартості.

Головна зміна полягає в тому, що в результаті еволюції приватної праці до цілісної діяльності зі створення кінцевого продукту сучасне виробництво представлено не ізольованими товаровиробниками як проміжними ланками товарообміну, а технологічними ланцюжками, що створюють кінцевий продукт, призначений для задоволення суспільних і особистих потреб. Цей продукт створюється сумісною працею всіх учасників виробництва. Інтегрований технологічний ланцюг організовується на основі довгострокових контрактів підприємств і організацій щодо здійснення комплексу операцій з розробки, виробництва, реалізації, післяпродажного обслуговування, а також утилізації кінцевої продукції.

Зазначене обумовлює розвиток економічних відносин в машинобудівному комплексі України на основі диверсифікації його господарських структур, переходу від технологічно замкнутих підприємств до інтегрованих компаній з гнучкою спеціалізацією і розвинутою кооперацією, що бере участь в глобальних ланцюжках створення вартості.

УДК 338.47

О.В Громова, М.В. Найдьонова
E. Gromova, M. Naidenova

ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА ТРАНСПОРТНУ СТРАТЕГІЮ УКРАЇНИ

FOREIGN INFLUENCE FACTORS IN UKRAINE TRANSPORT STRATEGY

Процес модернізації в сучасних умовах нестабільного розвитку світової економіки повинен набути визначальної характеристики розвитку всього національного господарства України і транспортного комплексу зокрема. Поступовий перехід світового господарства в економічному розвитку до моделі більш виваженого ставлення до використання інструментів державного і ринкового регулювання, до оптимізації співвідношення у ВВП часток секторів послуг і власне виробництва ставить країну перед необхідністю розв'язання задачі оптимізації розвитку національного транспортного потенціалу. Це повинно знайти застосування у сфері формування економічно обґрунтованої та ефективної транспортної стратегії країни.

У цих умовах забезпечення сталого динамічного розвитку України в глобалізованому світовому господарстві має базуватися на формуванні умов інноваційного прориву, коли інновації «де факто» будуть матеріалізацією нових ідей і знань, відкриттів, винаходів і розробок у відтворювальному ланцюжку з метою їх комерційної реалізації для задоволення певних запитів споживачів. Особливу роль в модернізаційному процесі української економіки відіграє зовнішньоекономічна діяльність. Це пояснюється, по-перше, тим, що Україна – невід'ємна частина світового господарства, достатньо глибоко інтегрована в його відтворювальний ланцюжок. По-друге, зовнішньоекономічна діяльність займає досить високу питому вагу в формуванні доходної частини національного бюджету. І по-третє, зовнішньоекономічна діяльність в умовах ринкового господарства є прерогативою господарюючих суб'єктів. Реалізація її

потенціалу для забезпечення процесу модернізації - це реальна діяльність компаній, фірм та корпорацій, яка здійснюється ними, в першу чергу, виходячи з комерційного інтересу та досягнення максимально високої прибутковості.

Серед зовнішньоекономічних факторів, що впливають на модернізацію транспортної галузі, особливе місце займають не тільки шляхи і методи залучення іноземних інвестицій, але й пошук нових джерел фінансування інноваційного розвитку, створення умов для припливу вітчизняних та іноземних інвестицій. Тому до числа першочергових завдань можна віднести створення сприятливого інвестиційного клімату, що включає стабільність курсу національної валюти, низький рівень інфляції, підтримання вигідного рівня процентних ставок для суб'єктів інноваційної діяльності. Прямі іноземні інвестиції – це найбільш показовий фактор, який відноситься до зовнішньоекономічної діяльності, що характеризує потенціал національної економіки.

УДК: 338.47

І.Ю. Зайцева
I.Y. Zayceva

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СКЛАДОВОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

MANAGEMENT OF ECONOMIC SECURITY OF ENTERPRISES OF RAILWAY TRANSPORT A FINANCIAL CONSTITUENT

В умовах постійного прагнення України до євроінтеграції та на шляху післякризового відновлення економіки українські підприємства залізничного транспорту потребують розроблення концептуальних основ та нових принципів управління фінансовою складовою економічної безпеки (ФСЕБ). Ефективність діяльності суб'єктів господарювання зумовлюється переважно станом їх фінансів, що призводить до необхідності розгляду проблеми управління ФСЕБ підприємств залізничного транспорту. Саме тому для створення ефективної системи управління фінансовою складовою економічної безпеки підприємств залізничного транспорту необхідно розробити концептуальний підхід, який дозволить розробляти та приймати адекватні своєчасні управлінські рішення. Від цього залежить те, які рішення будуть прийняті та яким чином буде сформовано механізм управління фінансовою складовою економічної безпеки, оскільки концепція управління фінансовою складовою економічної безпеки має включати систему поглядів та цільових настанов, пронизаних єдиним задумом, на проблему безпеки основних об'єктів безпеки підприємств залізничного транспорту.

Важливою перешкодою на шляху комплексного управління фінансовою складовою економічної безпеки будь-якого підприємства є відсутність єдиного, науковообґрунтованого концептуального підходу до управління фінансовою безпекою підприємств.

Отже, управління підприємств фінансовою складовою економічної безпеки залізничного транспорту має сприяти своєчасному виявленню відхилень фактичних показників від попередньо запланованих, виявленню причин, які